

Oponentský posudek diplomové práce

Jméno diplomanta: **Andrea Zbuzková**

Název práce: *Het hedendaagse Nederlandse drama*
Současné nizozemské drama
Contemporary Dutch Drama

Vedoucí práce: **doc. dr. Ellen Krol**

Diplomová práce Andreji Zbuzkové splňuje formální i obsahové náležitosti; v práci nechybí žádná z nezbytných součástí. Rozsahem 114 stran (108 bez bibliografie) práce bohatě splňuje požadavky na diplomovou práci. Práce je napsána v nizozemštině.

Po formální stránce mám jen několik připomínek. Práce obsahuje všechny nezbytné kapitoly včetně Obsahu, Úvodu, Teoretické a Praktické části, Závěru, Abstraktu v češtině a angličtině, Klíčových slov a Bibliografie. Diplomantka si dobře osvojila formální zvyklosti při psaní odborných prací (dělení a číslování kapitol a podkapitol, vyznačování odkazů a citací, bibliografie). Poněkud překvapivé pro mě bylo, že není vůbec používán poznámkový aparát, přitom by jeho použití v některých případech bylo opodstatněné. Dělení na podkapitoly navíc shledávám až příliš podrobným – znesnadňuje to orientaci v Obsahu i v celé práci. Obvykle se v pracích tohoto rozsahu používají kapitoly jen do třetího, maximálně čtvrtého řádu, diplomantka ovšem pravidelně používá i kapitoly pátého řádu (např. 2.1.2.1.1.). Přitom by tak malé podkapitoly, které obvykle nezabírají ani jednu normostranu, stačilo vyznačit graficky, např. vynecháním řádku a malým titulkem. Z typografického hlediska je práce vydařená, např. kurzíva, uvozovky apod. jsou používány náležitě a důsledně tam, kde mají být. Ještě by bylo potřeba sjednotit úpravu delších citátů nezačleněných přímo v textu: používat odsazení a pokud možno i menší písmo pro jasnější odlišení přímých citátů.

Jazykově je práce na slušné úrovni, diplomantce se ovšem bohužel nepodařilo napsat práci, která by byla bez zbytečných jazykových chyb. Většinou z nich se dalo předejít důkladným pročtením. Většinou se jedná o chyby pravopisné či překlepy (např. hned v českém abstraktu na str. 5 „Anjy“ místo „Anji“ a „postrdamatickými“ místo „postdramatickými“, dále např. „defineert“ místo „definieert“, nebo „lijdt“ místo „leidt“ na str. 78), morfologické – největší kámen úrazu je použití členů (např. „de oeuvre“, „de gezelschap“, „het context“ a mnoho dalších) a syntaktické (syntax činila pisatelce relativně nejméně problémů, přesto se nevyvarovala chyb např. doslovným překládáním z češtiny: „meer personages is nodig“, str. 107). Zvláště pravidelně se opakující banální chyby (např. „de/dezelfde jaar“) působí při čtení velmi rušivě. Z lexikálního hlediska je práce ovšem zdařilá, diplomantka disponuje širokou slovní zásobou včetně terminologie, vhodně zvolila i registr. Jen občasné lexikální chyby mohou poněkud zpomalit či zkomplikovat plynulé

čtení (např. „kritieken“ místo „critici“ na str. 10, „echtgenote“ místo „echtgenoot“ na str. 42, „eenentwintigste“ místo „eenentwintigjarige“ na str. 46).

Po obsahové stránce se jedná o práci velmi zdařilou. Diplomantka se věnuje současnému nizozemskému dramatu, tématu v nederlandistických kruzích dosti opomíjenému, a musela se proto jistě vyrovnat s horším přístupem k relevantní primární i sekundární literatuře. V teoretické části provádí syntézu čtyř stěžejních odborníků zabývajících se vývojem nizozemského dramatu v posledních desetiletích, se zvláštním důrazem na 90. léta 20. století. V praktické části nás podrobně seznamuje s dramatickým dílem čtyř současných nizozemských autorů a podrobně analyzuje tři dramata od každého z nich. Přitom hledá návaznost mezi teorií, kterou zpracovala, a konkrétními rozebíranými díly. Odpovídá na následující otázky: Dají se tato díla považovat za postdramatická? Dají se v nich najít znaky, které popisuje Hans-Thies Lehmann? Jak se v nich odráží nový způsob psaní a spolupráce s divadelními společnostmi a režiséry? Jakou roli hraje v divadelním světě text? Jak se dá charakterizovat jejich tematika? Jedná se v dílech spíše o společenská, či individuální, psychologická témata?

Protože k syntetickým i analytickým schopnostem diplomantky nemám žádných výhrad, dovolím si alespoň několik poznámek k Úvodu a celkovému pojetí. V Úvodu by jistě neškodilo zmínit, co vlastně pisatelku motivovalo k výběru tohoto obtížného tématu. Ona ovšem bez předchozí přípravy hned sumarizuje teoretické publikace, ze kterých bude vycházet, zatímco výběru svého korpusu se věnuje jen letmo. Proto bych chtěla diplomantku vyzvat, aby při obhajobě podrobněji pohovořila o tom, jaká konkrétní kritéria zvolila při výběru dramatiků a také jejich děl. Bylo by také dobré zmínit, do jaké míry už bylo dílo těchto konkrétních dramatiků dříve zkoumáno, z čeho tedy už mohla vycházet. Podle mě by bylo dobré, kdyby oněch dvanáct dramatických děl bylo přehledně (např. ve formě tabulky, pokud možno i s datováním) uvedeno už v Úvodu. Pisatelka bohužel předem nespécifikuje, která díla bude analyzovat a ani jak dospěla k jejich výběru. V Úvodu rovněž postrádám popis metody, kterou bude během analýzy používat: jsou zde vyjmenovány pouze otázky, na které bude hledat odpověď (viz výše). Metoda sice pro čtenáře částečně vyplyne v průběhu čtení analytické části, ale rozhodně už by měla být popsána na prvních stránkách práce. Celkové orientaci by také prospělo, kdyby autorka byla v Úvodu stručně zmínila, z jakých konkrétních součástí se bude práce skládat, co má tedy čtenář očekávat. Také v krátkém úvodu k Praktické části (str. 35) pouze naznačí, že bude cosi „testovat“ („toetsen“), ale už nedodá, jakým způsobem přesně to bude. Při obhajobě by dále mohla pohovořit například o tom, jak si opatrovala své zdroje a jakým způsobem vybírala ty relevantní.

Nejasný výběr korpusu podle mě tvoří jedinou slabinu jinak obsahově výborné práce. Diplomantka sama to například prozrazuje, když na straně 107 říká, že „politické hry se v jejím

výběru náhodou neobjevily, ale především Gerardjan Rijnders se touto tematikou zabývá v hrách *De Hoeksteen, Titus, geen Shakespeare, Count Your Blessings*“. Uvědomuje si diplomantka, že nejasnými kritérii výběru korpusu možná zkreslila výsledky svého výzkumu? Nakolik reprezentativní byla její volba pro jmenované dramatiky a vůbec pro celé zkoumané období?

Přes tento nedostatek podává Závěr práce přesvědčivé výsledky. Jen bych poznamenala, že na samém konci postrádám alespoň jeden závěrečný odstavec, kde by diplomantka shrnula celkový význam svého výzkumu. A ještě poslední připomínka: titul práce *Současné nizozemské drama* mi i přes velký rozptyl a šíři zpracovaného tématu přijde poněkud vágní a možná měla autorka přidat ještě nějaký specifictější podtitul, který by více přiblížil, co má čtenář čekat.

Jak už ovšem bylo řečeno, celkové hodnocení je rozhodně pozitivní. Oceňuji volbu obtížného a komplexního tématu, vynikající zpracování materiálů, které si diplomantka opatřila, samostatný přístup, analytické schopnosti.

Tuto diplomovou práci tímto doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: velmi dobře.

Mgr. Lucie Sedláčková, Ph.D.

Praha, 30. května 2012